

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 19. juni 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-826/18	<p>Stichting Varkens in Nood e.a. (Århus-konventionen) <u>Emne:</u> Klageberettigede i sager om adgang til miljøoplysninger (Århus-konventionen)</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for, at offentligheden (public) (enhver) i fuldt omfang afskæres fra adgang til klage og domstolsprøvelse, for så vidt det ikke drejer sig om medlemmer af den berørte offentlighed (public concerned)? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: 2. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at det heraf følger, at offentligheden (public) (enhver) skal have adgang til klage og domstolsprøvelse, når det gøres gældende, at de for offentligheden (public) (enhver) gældende processuelle krav og retten til offentlig deltagelse som omhandlet i konventionens artikel 6 er blevet krænket? Har det herved betydning, at den berørte offentlighed (public concerned) på dette punkt har adgang til klage og domstolsprøvelse og herved også kan fremsætte materielle søgsmålsgrunde? 3. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for, at den berørte offentligheds (public concerned) adgang til klage og domstolsprøvelse gøres afhængig af, at retten til offentlig deltagelse som omhandlet i konventionens artikel 6 er blevet udnyttet? Såfremt spørgsmål 3 besvares benægtende:</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	GA	02.07.20
		Til orientering: Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet		

	<p>4. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, der afskærer den berørte offentlighed (public concerned) fra adgang til klage og domstolsprøvelse til anfægtelse af en afgørelse, når det med rimelighed kan bebrejdes denne offentlighed, at den ikke har fremsat nogen indsigelser mod (dele af) udkastet til afgørelse? Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende:</p> <p>5. Kan den nationale ret på grundlag af sagens omstændigheder frit afgøre, hvad der skal forstås ved »når det med rimelighed kan bebrejdes denne offentlighed«, eller er retten herved forpligtet til at respektere bestemte EUretlige garantier?</p> <p>6. I hvilket omfang ville besvarelsen af spørgsmål 3, 4 og 5 blive anderledes, hvis det drejer sig om offentligheden (public) (enhver), for så vidt denne offentlighed ikke er den berørte offentlighed (public concerned)?</p>			
C-389/19 P	<p>Kommissionen mod Sverige (appel af sag T-837/16) <u>Emne:</u> REACH-forordningen (blykromater/særlige problematiske stoffer)</p> <p><u>Påstande:</u> - upphæver den dom som meddelades av tribunalen (femte afdelingen) den 7 mars 2019, och som delgavs Europeiska kommissionen den 8 mars 2019, i mål T-837/16, Konungariket Sverige mot Europeiska kommissionen, ogillar talan i första instans samtförpliktat Konungariket Sverige att ersätta rättegångskostnaderna, eller, alternativt, - återförvisar målet till tribunalen för förnyad prövning och låter beslutet om rättegångskostnader för förfarandet i första instans och för överklagandet anstå; och - beslutar att verkningarna av det omtvistade beslutet ska bestå.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen</p>	<p>Mundtlig forhandling</p>	<p>07.07.20</p>
C-336/19	<p>Centraal Israëlitisch Consistorie van België e.a. <u>Emne:</u> Dyrevelfærd (rituel slagting)</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i Rådets forordning nr. 99/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet fortolkes således, at medlemsstaterne, som en undtagelse fra den i denne forordnings artikel 4, stk. 4, fastsatte bestemmelse og med henblik på at øge dyrevelfærden, kan udstede forskrifter som de i decret van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 »houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft« (regionen Flanderns dekret af 7.7.2017 »om ændring af lov af 14.8.1986 om beskyttelse af dyrevelfærden hvad angår tilladte metoder til slagting af dyr«) omhandlede, idet disse forskrifter dels indeholder et forbud mod slagting af dyr uden bedøvelse, der også gælder for rituelle slagtinger, dels fastsætter en alternativ</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Fødevarestyrelsen</p>	<p>Mundtlig forhandling</p>	<p>08.07.20</p>

	<p>bedøvelsesmetode for rituelle slagtninger baseret på en reversibel bedøvelse, der ikke må føre til dyrets død?</p> <p>2. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er fornævnte forordnings artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i den i første spørgsmål anførte fortolkning da i strid med artikel 10, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?</p> <p>3. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er fornævnte forordnings artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), sammenholdt med denne forordnings artikel 4, stk. 4, i den i første spørgsmål anførte fortolkning da i strid med artikel 20, 21 og 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder derved, at aflivning af dyr efter særlige metoder, der er foreskrevet ved religiøse ritualer, kun må foretages i henhold til en betinget undtagelse fra pligten til at bedøve dyret (artikel 4, stk. 4, jf. artikel 26, stk. 2), mens der for aflivning af dyr under jagt, sportsfiskeri og i forbindelse med kultureller sportsarrangementer af de grunde, der er nævnt i betragtningerne til forordningen, gælder forskrifter, hvorefter disse aktiviteter ikke falder under forordningens anvendelsesområde og derfor heller ikke er omfattet af pligten til forudgående bedøvelse ved aflivning (artikel 1, stk. 1, andet afsnit, og stk. 3)?</p>			
C-667/19	<p>A.M. (mærkning af kosmetik)</p> <p><u>Emne:</u> Krav til mærkning af kosmetiske produkter.</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 19, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter, for så vidt som det heri bestemmes, at der på beholderen og emballagen for kosmetiske produkter med udslettelige, letlæselige og synlige bogstaver skal være anført oplysninger om det kosmetiske produkts funktioner, medmindre dette fremgår af dets præsentation, forstås således, at bestemmelsen omfatter oplysninger om et kosmetisk produkts grundlæggende funktioner som omhandlet i forordningens artikel 2, stk. 1, litra a), dvs. rensning (holde rent), pleje og beskyttelse (holde i god stand), duft og forskønnelse (ændre udseende), eller skal der anføres mere specifikke funktioner, der gør det muligt at identificere et kosmetisk produkts egenskaber?</p> <p>2. Skal artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter og 46. betragtning til denne forordning fortolkes således, at den information, hvortil der henvises i artikel 19, stk. 1, litra d), g) og f), dvs. forsigtighedsregler, bestanddele og funktion, kan fremgå af et firmakatalog, der også omhandler andre produkter, idet der på emballagen er anbragt det i punkt 1 i bilag VII nævnte symbol?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet</p>	GA	09.07.20

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-729/18 P	VTB Bank mod Rådet (appel) Påstande: — Der gives medhold i VTB's appel til prøvelse af Rettens afgørelse. — De restriktive retsakter annulleres, for så vidt som de vedrører VTB. — Artikel 1 i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP (1), artikel 5 i forordning nr. 833/2014 (2), artikel 1 Rådets afgørelse 2014/659/FUSP (3) og artikel 1, nr. 5), i forordning nr. 960/2014 (4) erklæres ulovlige eller uanvendelige. — Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med appellsagen og sagen for Retten.	Udenrigsministeriet	Dom	25.06.20
C-808/18	Europa-Kommissionen mod Ungarn Påstande: a) Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 6, artikel 24, stk. 3, artikel 43 og artikel 46, stk. 5 og 6, i direktiv 2013/32/EU, artikel 2, litra h), artikel 8, 9 og 11 i direktiv 2013/33/EU og artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115/EF, alle bestemmelser sammenholdt med artikel 6, 18 og 47 i chartret om grundlæggende rettigheder ved —at fastsætte, at asylansøgnings skal indgives personligt til den kompetente asylmyndighed og alene i transitområderne, som kun et begrænset antal personer har adgang til —at anvende en særlig procedure, som ikke sikrer overholdelsen af garantierne i direktiv 2013/32, generelt —at bestemme, at alle asylansøgere (med undtagelse af mindreårige under 14 år) underkastes en procedure, som betyder, at ansøgerne skal tvangsinterneres i transitområderne under hele asylproceduren i centre, som de kun kan forlade i retning mod Serbien, uden at denne internering yder de garantier, som er fastsat i direktiv 2013/33 —at flytte tredjelandsstatsborgere, som opholder sig ulovligt på Ungarns område, til den anden side af grænsehegnet, uden at overholde de procedurer og garantier, som er fastsat i artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/115 —ikke at gennemføre artikel 46, stk. 5, i direktiv 2013/32 i national ret og vedtage bestemmelser, som afviger fra den almindelige regel om automatisk opsættende virkning i situationer, som ikke er omfattet af dette direktivs artikel 46, stk. 6. b) Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	25.06.20
C-14/19 P	KF mod SatCen (appel) Påstande: —Den appellerede dom ophæves. —Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	Dom	25.06.20
C-24/19	A e.a. Vedrører blandt flere spørgsmål følgende: Følger det af SMV-direktivets artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 2, litra a), at artikel 99 i Besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2011 wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne [den	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	25.06.20

	<p>flamske regerings bekendtgørelse af 23. december 2011 om ændring af den flamske regerings bekendtgørelse af 6. februar 1991 om fastsættelse af det flamske reglement for miljøtilladelser og af den flamske regerings bekendtgørelse af 1. juni 1995 om almindelige og sektorbestemte bestemmelser på miljøbeskyttelsesområdet] med henblik på disse bekendtgørelses tilpasning til den tekniske udvikling, afdeling 5.20.6 om anlæg til produktion af elektricitet ved hjælp af vindenergi, indført i VLAREM II, og Omzendbrief »Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines« [cirkulæreskrivelsen »Vurderingsramme og krydsoverensstemmelse med hensyn til opførelse af vindturbiner« fra 2006, herefter under et benævnt »de foreliggende instrumenter«], der begge indeholder talrige bestemmelser om vindmøller, herunder bestemmelser om sikkerhed og efter omstændighederne de for de enkelte planzoner beregnede normer for slagskygge og støjniveau, skal kvalificeres som en plan eller et program i direktivets forstand? Såfremt det viser sig, at der burde være gennemført en miljøvurdering før de foreliggende forskrifter blev udstedt, kan retten da foreløbigt opretholde de ulovlige dele af disse forskrifter?</p>			
C-37/19	<p>Iccrea Banca Skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88 og artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, også hvis de betragtes hver for sig, fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning eller retspraksis, hvorefter en arbejdstager i tilfælde af arbejdsforholdets ophør ikke har krav på en finansiell godtgørelse for optjent ferie, der ikke er blevet afholdt (og for et retsinstitut såsom de såkaldte »afskaffede helligdage«, der hvad angår karakter og funktion kan sidestilles med årlig ferie), i en sammenhæng, hvor arbejdstageren ikke inden arbejdsforholdets ophør kunne håndhæve sin ret som følge af et ulovligt forhold, der kan tilskrives arbejdsgiveren (opsigelse, som en national ret ved endelig dom har erklæret ulovlig, og heraf følgende anordning om genoprettelse af arbejdsforholdet med tilbagevirkende kraft), med hensyn udelukkende til perioden fra datoen for arbejdsgiverens ulovlige adfærd til genansættelsesdagen?</p>	Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	Dom	25.06.20
C-473/19 og C-474/19	<p>Föreningen Skydda Skogen m.fl. C-473/19 vedrører: 1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national praksis, som indebærer, at forbuddet alene omfatter de arter, som er opregnet i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, eller som er truede på et givet niveau, eller som har en langsigtet faldende tendens i bestanden? 2. Skal begreberne »forsætligt at dræbe/forstyrre/ødelægge« i artikel 5, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, og i artikel 12, stk. 1, litra a)-c) i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis, som indebærer, at hvis formålet med foranstaltningen åbenbart er et andet end at dræbe eller forstyrre arter (eksempelvis skovbrugsforanstaltninger eller</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	25.06.20

	<p>arealanvendelse), skal der foreligge en risiko for, at arternes bevaringsstatus påvirkes negativt af foranstaltningen, for at forbuddet træder i kraft?</p> <p>C-474/19 vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national praksis, som indebærer, at forbuddet alene omfatter de arter, som er opregnet i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, eller som er truede på et givet niveau, eller som har en langsigtet faldende tendens i bestanden?</p> <p>2. Skal begreberne »forsætligt at dræbe/forstyrre/odelægge« i artikel 5, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, og i artikel 12, stk. 1, litra a)-c) i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis, som indebærer, at hvis formålet med foranstaltningen åbenbart er et andet end at dræbe eller forstyrre arter (eksempelvis skovbrugsforanstaltninger eller arealanvendelse), skal der foreligge en risiko for, at arternes bevaringsstatus påvirkes negativt af foranstaltningen, for at forbuddet træder i kraft?</p>			
C-510/19	<p>Openbaar Ministerie</p> <p>1.1. Er udtrykket »judiciel myndighed« som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, et selvstændigt EU-retligt begreb?</p> <p>1.2. Såfremt spørgsmål 1.1. besvares bekræftende, på grundlag af hvilke kriterier kan det da afgøres, om en myndighed i den fuldbyrdende medlemsstat er en sådan judiciel myndighed og den af denne myndighed fuldbyrdede europæiske arrestordre følger en retsafgørelse?</p> <p>1.3. Såfremt spørgsmål 1.1. besvares bekræftende, er den nederlandske anklagemyndighed, nærmere bestemt anklagemyndighedens repræsentant, da omfattet af begrebet judiciel myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, og er den af denne myndighed fuldbyrdede europæiske arrestordre følger en retsafgørelse?</p> <p>1.4. Såfremt spørgsmål 1.3. besvares bekræftende, kan det da accepteres, at en første overgivelse bedømmes af en judiciel myndighed, nærmere bestemt Overleveringskammer te Amsterdam (overgivelsesafdelingen, Amsterdam) i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 15, hvorved bl.a. den retsundergivnes ret til at blive hørt og dennes søgsmålsadgang respekteres, mens en supplerende overgivelse i henhold til rammeafgørelsens artikel 27 er overdraget til en anden myndighed, nemlig anklagemyndighedens repræsentant, hvorved den retsundergivne hverken er sikret en ret til at blive hørt eller har søgsmålsadgang, således at der uden rimelig grund opstår en åbenbar mangel på indre sammenhæng i rammeafgørelsen?</p> <p>1.5. Såfremt spørgsmål 1.3. og 1.4. besvares bekræftende, skal rammeafgørelsens artikel 14, 19 og 27 da fortolkes således, at en anklagemyndighed, der handler som fuldbyrdende judiciel myndighed, først og fremmest skal respektere den retsundergivnes ret til at blive hørt og dennes søgsmålsadgang, før der kan gives tilladelse til retsforfølgelse, domfældelse eller</p>	Justitsministeriet	GA	25.06.20

	<p>fængsling af en person med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning på grund af et strafbart forhold, der er begået før dennes overgivelse i henhold til en europæisk arrestordre, men som ikke er det strafbare forhold, for hvilket denne søges overgivet?</p> <p>2. Er anklagemyndighedens repræsentant i arrondissementsparket Amsterdam (anklagemyndigheden i Amsterdam retskreds), der handler til gennemførelse af artikel 14 i den nederlandske lov af 29. april 2004 om gennemførelse af Rådets for Den Europæiske Unions rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (lov om overgivelse), den fuldbyrdende judicielle myndighed som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 6, stk. 2, som har overgivet den eftersøgte person, og som kan give samtykke i henhold til rammeafgørelsens artikel 27, stk. 3, litra g), og stk. 4?</p>			
T-295/19	<p>Klymenko mod Rådet Påstande: —Det af Oleksandr Viktorovych Klymenko anlagte søgsmål antages til realitetsbehandling. —Rådets afgørelse 2019/354 af 4. marts 2019 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres. —Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/352 af 4. marts 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres. —Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	25.06.20
C-36/20 (PPU)	<p>Ministerio Fiscal 1) El artículo 6.1, párrafo segundo de la Directiva 2013/32/UE establece el supuesto para cuando las solicitudes de protección internacional se formule ante otras autoridades que no sean competentes para registrarlas conforme a su Derecho nacional, en cuyo caso los Estados miembros velarán por que el registro se realice en el plazo máximo de los seis días hábiles siguientes a la formulación de la solicitud. ¿Debe interpretarse en el sentido de considerar a los jueces y juezas de instrucción competentes para resolver sobre el intemamiento o no de extranjeros conforme a la ley nacional española como una de esas “otras autoridades” que sin ser competentes para registrar la solicitud de protección internacional, los solicitantes pueden manifestar su voluntad de hacerlo?</p> <p>2) Si es considerada, una de esas autoridades ¿Debe interpretarse el artículo 6.1, de la Directiva 2013/32/UE que el juez o jueza de instrucción debe informar a los solicitantes sobre dónde y cómo pueden presentarse las solicitudes de protección internacional, y que en caso de solicitarse debe dar traslado al órgano competente conforme a la ley nacional para el registro y tramitación de la solicitud de protección internacional, y a la autoridad administrativa competente para que se concedan al solicitante las medidas de acogida contempladas en el artículo 17 de la Directiva 2013/33/UE?</p> <p>3) ¿Debe interpretarse los Artículos 26 de la Directiva 2013/32/UE y el artículo 8 de la Directiva 2013/33/UE en el sentido de que no procede el intemamiento del ciudadano de tercer estado salvo que concurren los requisitos del artículo 8.3º</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	25.06.20

	de la Directiva 2013/33/UE, por encontrarse el solicitante protegido por el principio de no devolución desde que realiza dicha manifestación ante el juez o jueza de instrucción?			
T-552/19	Malacalza Investimenti mod ECB Påstande: —Som led i bevisoptagelsen i medfør af artikel 91, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement tilpligtes ECB at fremlægge den afgørelse, som ECB vedtog den 2. januar 2019 over for Banca Carige S.p.A., samt de øvrige dokumenter, der er genstand for den genfremsatte begæring. —Den anfægtede retsakt, således som denne er identificeret i stævningens indledende del, annulleres. —ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	25.06.20
C-18/19	Stadt Frankfurt am Main Er artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, s. 98) til hinder for en national ordning, hvorefter frihedsberøvelse med henblik på udsendelse kan ske i et fængsel, når den pågældende udlænding udgør en væsentlig trussel mod tredjeparters liv og helbred eller væsentlige retsgoder vedrørende den indre sikkerhed, hvorved den person, der frihedsberøves i perioden indtil udsendelse, holdes adskilt fra indsatte, der afsoner en straf?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	02.07.20
C-231/19	Blackrock Investment Management (UK) Hvilken er den korrekte fortolkning af artikel 135, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF, i tilfælde hvor der af en tredjepartsleverandør leveres en enkelt forvaltningsydelse, som omhandlet i den pågældende artikel, til en fondsforvalter, der af den pågældende fondsforvalter anvendes såvel til forvaltning af investeringsforeninger som til forvaltning af fonde, der ikke er investeringsforeninger: a) Skal den pågældende enkelte levering pålægges en enhedsmomssats? Hvordan skal den pågældende enhedssats i bekræftende fald fastsættes? eller b) Skal vederlaget for den enkelte levering opdeles i overensstemmelse med anvendelsen af forvaltningsydelse (for eksempel med henvisning til antallet af fonde, der henholdsvis forvaltes i investeringsforeninger og antallet af fonde, der ikke forvaltes i investeringsforeninger), således at en del af den enkelte levering behandles som fritaget og en anden del behandles som afgiftspligtig?	Skattestyrelsen	Dom	02.07.20
Forenede sager C-245/19 og C-246/19	État du Grand-duché de Luxembourg m.fl. 1. Skal artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eventuelt sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning i en medlemsstat, der inden for rammerne af ordningen for udveksling af oplysninger efter anmodning, der navnlig blev indført med henblik på gennemførelse af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF, udelukker enhver klageadgang, herunder retslig, for den tredjepart, som er i besiddelse af oplysningerne, i forbindelse med et påbud, hvorved den kompetente myndighed i denne medlemsstat pålægger den pågældende tredjepart at fremlægge oplysninger med henblik på at imødekomme en anmodning om udveksling af oplysninger fra en anden medlemsstat?	Skatteministeriet	GA	02.07.20

	<p>2. Besvares det første spørgsmål bekræftende, skal artikel 1, stk. 1, og artikel 5 i direktiv 2011/16 da, i givet fald under hensyntagen til udviklingen i fortolkningen af artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst, fortolkes således, at en anmodning om udveksling sammen med et påbud udstedt af den bistanðssøgte medlemsstats kompetente myndighed for at følge op på anmodningen, opfylder kriteriet om, at der ikke er tale om åbenlyst manglende forventet relevans, når den bistanðssøgende medlemsstat angiver den berørte skattepligtige persons identitet, den periode, der er omfattet af undersøgelsen i den bistanðssøgende medlemsstat, og identiteten af den, som er i besiddelse af de pågældende oplysninger, og samtidig anmoder om oplysninger om ikke nærmere præciserede kontrakter, faktureringer og betalinger i tilknytning hertil, som imidlertid er afgrænset af kriterierne vedrørende for det første den omstændighed, at de er indgået af den, som er i besiddelse af de identificerede oplysninger, for det andet den omstændighed, at de vedrører de skatteår, der er omfattet af den undersøgelse, som foretages af myndighederne i den bistanðssøgende stat, og for det tredje deres tilknytning til den identificerede berørte skattepligtige person?</p>			
C-265/19	<p>Recorded Artists Actors Performers</p> <p>1. Er en national rets forpligtelse til at fortolke direktiv 2006/115 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (herefter »direktivet«) under hensyn til Romkonventionens og/eller WPPT's formål og mål begrænset til begreber, som udtrykkeligt er nævnt i direktivet, eller omfatter den alternativt begreber, som alene findes i de to internationale aftaler? I hvilket omfang skal direktivets artikel 8 navnlig fortolkes på grundlag af kravet om »national behandling« i WPPT's artikel 4?</p> <p>2. Har en medlemsstat en skønsmargen til at fastlægge kriterierne for afgørelse af hvilke kunstnere, der betragtes som »udøvende kunstnere« i medfør af direktivets artikel 8? Kan en medlemsstat navnlig begrænse retten til at få del i det rimelige vederlag til tilfælde, hvor enten i) fremførelsen finder sted i et land i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), eller ii) de udøvende kunstnere har bopæl eller ophold i et EØS-land?</p> <p>3. Hvilken skønsmargen har en medlemsstat med hensyn til at reagere på et forbehold, som en anden kontraherende part har taget i henhold til WPPT's artikel 15, stk. 3? Er medlemsstaten navnlig forpligtet til at nøjagtigt afspejle vilkårene i det forbehold, som den anden kontraherende part har taget? Er en kontraherende part forpligtet til ikke at anvende 30-dagesreglen i Romkonventionens artikel 5, i det omfang den kan føre til, at en producer henhørende under den part, som har taget forbehold, modtager et vederlag i henhold til artikel 15, stk. 1, mens den samme optagelses udøvende kunstnere ikke modtager et vederlag? Kan den kontraherende part alternativt tildele rettigheder til statsborgere henhørende under den part, som har taget forbehold, på et mere generøst grundlag end den part, som har taget forbehold, har gjort, dvs. kan den kontraherende part tildele rettigheder, som ikke gengældes af den part, som har taget forbehold?</p> <p>4. Er det under nogen omstændigheder tilladt at begrænse retten til et rimeligt vederlag til producenterne af en</p>	Kulturministeriet	GA	02.07.20

	lydoptagelse, dvs. at nægte retten for de udøvende kunstnere, hvis fremførelser er blevet optaget i denne lydoptagelse?			
C-441/19	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</p> <p>1. Skal artikel 10 i direktiv 2008/115/EF (herefter »tilbagesendelsesdirektivet«), sammenholdt med artikel 4 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter chartret), 22. betragtning til og artikel 5, litra a), i tilbagesendelsesdirektivet og artikel 15 i direktiv 2011/95/EU (herefter »kvalifikationsdirektivet«) fortolkes således, af før en medlemsstat pålægger en uledsaget mindreårig en forpligtelse til at vende tilbage, skal den forvisse sig om og undersøge, om der i oprindelseslandet i al fald i princippet er en passende modtagelse til stede og til rådighed?</p> <p>2. Skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 6, stk. 1, sammenholdt med chartrets artikel 21 fortolkes således, at en medlemsstat ikke må gøre nogen forskel efter alder ved meddelelse af lovligt ophold på dens område, såfremt det fastslås, at en uledsaget mindreårig ikke opfylder betingelserne for flygtningestatus eller subsidiær beskyttelse?</p> <p>3. Skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 6, stk. 4, fortolkes således, at såfremt en uledsaget mindreårig ikke har efterkommet sin forpligtelse til at vende tilbage og medlemsstaten ikke træffer eller vil træffe konkrete foranstaltninger for at udsende den mindreårige, skal forpligtelsen til at vende tilbage da udsættes, og den mindreårige hermed meddeles lovligt ophold? Skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 8, stk.1, fortolkes således, at den omstændighed, at der træffes en afgørelse over for en uledsaget mindreårig om, at denne skal vende tilbage, uden at denne afgørelse følges op af udsendelsesforanstaltninger før den mindreårige er fyldt 18 år, må betragtes som værende i strid med loyalitetsprincippet og princippet om loyalt samarbejde inden for Unionen?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	02.07.20
C-684/19	<p>mk advokaten</p> <p>Gør en tredjemand, som nævnes i en registrering, der er offentliggjort på et websted og indeholder et tegn, der er identisk med et varemærke, brug af dette varemærke som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/95/EF, når selve registreringen ikke er foranlediget af tredjemanden, men webstedets operatør har overtaget den fra en anden registrering, som tredjemanden har anbragt på en måde, der krænker varemærket?</p>	Justitsministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	02.07.20
T-332/15	<p>Ocean Capital Administration m.fl. mod Rådet</p> <p>Påstande: Det fastslås, at såvel Rådets afgørelse 2013/497/FUSP af 10. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP som Rådets forordning (EU) nr. 971/2013 af 10. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 (EUT L 272, s. 1) om restriktive foranstaltninger over for Iran ikke finder anvendelse, idet de er ulovlige. Rådets afgørelse (FUSP) 2015/556 af 7. april 2015 om ændring af [Rådets] afgørelse 2010/413/FUSP (EUT L 92, s. 101) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/549 af 7. april 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 (EUT L 92, s. 12) om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de finder anvendelse på sagsøgerne. Rådet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	08.07.20

T-429/18	<p>BRF og SHB Comercio e Industria de Alimentos mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700 (1) annulleres.</p> <p>— Subsidiært annulleres Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700, i det omfang den fjerner de driftssteder tilhørende BRF SA og SHB Comercio e Industria de Alimentos SA, der er identificeret i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700, fra de lister, der er opført i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til procesreglementets artikel 134.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	08.07.20
T-38/19	<p>Portugal mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2018) 7424 af 16. november 2018, som blev meddelt den 19. november 2018, om udelukkelse fra finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt som den fra EU-finansiering udelukker et beløb på 8 703 417,29 EUR vedrørende udgifter anmeldt af Den Portugisiske Republik i forbindelse med krydsoverensstemmelse for regnskabsårene 2014-2016.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	08.07.20
T-186/19	<p>Zubedi mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	08.07.20
C-673/18	<p>Santen</p> <p>1 - Skal begrebet en anden anvendelse som omhandlet i EU-Domstolens dom af 19. juli 2012, Neurim, C-130/11 fortolkes strengt, dvs.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - begrænses alene til det tilfælde, hvor et produkt successivt er godkendt som veterinærmedicinsk og humanmedicinsk lægemiddel, - eller vedrøre en indikation, der henhører under et nyt behandlingsområde i form af et nyt lægefagligt specialeområde i forhold til den tidligere markedsføringstilladelse, eller et lægemiddel, i hvilket det aktive stof har en anden funktion end den, det har i det lægemiddel, der var genstand for den første markedsføringstilladelse, - eller mere generelt vurderes i henhold til strengere kriterier end dem, der har ligget til grund for vurderingen af opfindelsens patenterbarhed, henset til målene med forordning (EF) nr. 469/2009, der har til formål at indføre et afbalanceret system, der tager hensyn til samtlige interesser, herunder folkesundheden, eller skal det tværtimod fortolkes bredt, dvs. således at det ikke blot omfatter forskellige terapeutiske indikationer og forskellige sygdomme, men også forskellige sammensætninger, doseringer og/eller indgivelsesmåder? <p>2 - Indebærer udtrykket en anvendelse falder inden for beskyttelsen af [...]grundpatent[et] i henhold til EU-Domstolens dom af 19. juli 2012, Neurim, C- 130/11, at rækkevidden af grundpatentet skal stemme overens med rækkevidden af den påberåbte markedsføringstilladelse og dermed skal være</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	08.07.20

	begrænset til den nye lægefaglige anvendelse, der svarer til den terapeutiske indikation for den pågældende markedsføringstilladelse?			
C-76/19	<p>Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi“</p> <p>1. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at den i sig selv danner grundlag for, at toldværdien justeres således, at royalties og licensafgifter lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, uanset bestemmelsen i artikel 157 i forordning nr. 2454/93?</p> <p>2. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at den for så vidt angår justeringen af toldværdien regulerer to forskellige situationer: for det første den situation, at royalties og licensafgifter, som i det foreliggende tilfælde, til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen, og for det andet den situation, at royalties og licensafgifter vedrører arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen?</p> <p>3. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at den for så vidt angår justeringen af toldværdien regulerer tre situationer: for det første den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen; for det andet den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen; for det tredje den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen, eller arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen?</p> <p>4. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at en justering af toldværdien altid er lovlig, såfremt det er godtgjort, at de betalte royalties og licensafgifter vedrører arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen af de varer, som skal værdiansættes, hvilket i det konkrete tilfælde er de varer, som er stillet til rådighed for det bulgarske selskab af det amerikanske selskab (og som har tilknytning til fremstillingen og håndteringen), uafhængigt af, om betingelserne for en justering i henhold til artikel 157 i forordning nr. 2454/93 er opfyldt?</p> <p>5. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at den udgør et særtilfælde af toldværdijusteringen i henhold til bestemmelsen i artikel 157 i forordning nr. 2454/93 og under de deri nævnte betingelser, idet særkendet udelukkende består i, at royalties og licensafgifter kun til dels vedrører de varer, der skal værdiansættes, således at disse royalties og licensafgifter skal fordeles på passende måde?</p> <p>6. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at den også finder anvendelse, såfremt køberen betaler et vederlag eller royalties og licensafgifter til tredjemand?</p> <p>7. Skal retten, såfremt begge forudgående spørgsmål besvares bekræftende, ved den passende fordeling af royalties og licensafgifter som omhandlet i artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 undersøge, om begge de i artikel 157, stk. 2, fastsatte betingelser er opfyldt, nemlig om betaling af royalties og licensafgifter, også til dels, vedrører de indførte varer og udgør en betingelse for salget af disse varer, og skal der i bekræftende fald ved denne undersøgelse tages hensyn til bestemmelsen i artikel 160, hvorefter de i artikel 157, stk. 2, fastsatte betingelser betragtes som opfyldt, såfremt sælgeren</p>	Toldstyrelsen	Dom	09.07.20

	<p>eller en af ham afhængigperson kræver, at køberen erlægger sådan betaling?</p> <p>8. Finder artikel 160 i forordning nr. 2454/93 kun anvendelse på den grundlæggende bestemmelse i artikel 157 i forordning nr. 2454/93, såfremt royalties og licensafgifter skal betales til tredjemand og udelukkende vedrører den vare, der skal værdiansættes, eller finder den også anvendelse i de tilfælde, hvor royalties og licensafgifter kun til dels vedrører den indførte vare?</p> <p>9. Skal artikel 160 i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at begrebet »indbyrdes afhængighed« mellem licensgiveren og sælgeren omfatter de tilfælde, hvor licensgiveren er afhængig af køberen, fordi licensgiveren fører et direkte tilsyn med køberen, som er mere omfattende end en kvalitetskontrol, eller skal den fortolkes således, at den nævnte indbyrdes afhængighed mellem licensgiveren og køberen ikke er tilstrækkelig til, at det kan antages, at der gælder en (indirekte) indbyrdes afhængighed mellem licensgiveren og sælgeren, særligt når sidstnævnte bestrider, at priserne for køberens ordrer på de indførte varer afhænger af betalingen af royalties og licensafgifter, og ligeledes bestrider, at licensgiveren er i stand til forretningsmæssigt at kontrollere eller begrænse dennes aktiviteter?</p> <p>10. Skal artikel 160 i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at en justering af toldværdien kun er lovlig, såfremt begge de i artikel 157 i forordning nr. 2454/93 fastsatte betingelser er opfyldt, nemlig at de royalties og licensafgifter, der betales til tredjemand, vedrører de varer, som skal værdiansættes, og udgør en betingelse for salget af disse varer, og såfremt en yderligere betingelse om, at sælgeren eller en af ham afhængig person kræver, at køberen betaler royalties og licensafgifter, er opfyldt?</p> <p>11. Skal den i artikel 157, stk. 2, første led, i forordning nr. 2454/93 fastsatte betingelse om, at royalties og licensafgifter vedrører de varer, som skal værdiansættes, betragtes som opfyldt, når det som i det foreliggende tilfælde gælder, at royalties og licensafgifter indirekte vedrører de indførte varer, såfremt de varer, som skal værdiansættes, er bestanddele i det licenserede slutprodukt?</p>			
C-272/19	<p>Land Hessen</p> <p>1) Finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, databeskyttelsesforordningen) – her databeskyttelsesforordningens artikel 15, den registreredes indsigtret – anvendelse på et udvalg under et parlament i en delstat i en medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af henvendelser fra borgere – her udvalget for andragender ved Hessischer Landtag – og skal dette udvalg i så henseende behandles som en offentlig myndighed som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 7)?</p> <p>2) Er den forelæggende ret en uafhængig og upartisk ret som omhandlet i artikel 267 TEUF sammenholdt med artikel 47, stk. 2, [i] Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?</p>	Justitsministeriet Erhvervsministeriet	Dom	09.07.20

C-297/19	<p>Naturschutzbund Deutschland - Landesverband Schleswig-Holstein</p> <p>1. a) Omfatter begrebet »forvaltning« som omhandlet i bilag I, [tredje] afsnit, andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader aktiviteter, som hænger uløseligt sammen med en direkte udnyttelse af jord til landbrugsformål? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende:</p> <p>b) Under hvilke betingelser skal en forvaltning anses for at være »sædvanlig« som fastlagt i protokoller eller måldokumenter for den pågældende naturtype som omhandlet i direktiv 2004/35?</p> <p>c) Hvilken tidsmæssig målestok gælder for spørgsmålet, om en forvaltning svarer til den forvaltning, som »hidtil« har været udført af ejere eller operatører som omhandlet i direktiv 2004/35?</p> <p>d) Er besvarelsen af spørgsmålet, om en forvaltning svarer til den forvaltning, som hidtil har været udført af ejere eller operatører som omhandlet i direktiv 2004/35, uafhængig af protokollerne eller måldokumenterne for den pågældende naturtype?</p> <p>2. Er en aktivitet, som på grundlag af en delegation ved lov udøves i offentlighedens interesse, en »erhvervsmæssig aktivitet« som omhandlet i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2004/35?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	09.07.20
C-463/19	<p>Syndicat CFTC du personnel de la Caisse primaire d'assurance maladie de la Moselle</p> <p>Skal direktiv 2006/54/EF, sammenholdt med artikel 8 og artikel 157 TEUF, de generelle EU-retlige principper om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling samt artikel 20, artikel 21, stk. 1, og artikel 23 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at direktivet fra sit saglige anvendelsesområde udelukker bestemmelserne i artikel 46 i den franske nationale kollektive overenskomst for socialsikringsinstitutionerne, som forbeholder kvindelige ansatte i de nævnte institutioner, som selv passer deres børn, ret til en orlov i tre måneder med halv løn eller en orlov i halvanden måned med fuld løn og en orlov i et år uden løn efter barselsorloven?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	09.07.20
C-526/19	<p>Entoma</p> <p>Skal artikel 1, stk. 2, litra e), i forordning af 27. januar 1997 fortolkes således, at dens anvendelsesområde omfatter fødevarer bestående af hele dyr bestemt til konsum som sådan, eller finder bestemmelsen kun anvendelse på isolerede fødevaringredienser, der er fremstillet af insekter?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	09.07.20